

ikke ved hyppige lægeskift kan få ordineret for store mængder medicin.

Situationen på Vejen Apotek var ifølge dagspressen den, at en ukendt person, der havde fået ordineret afhængighedsskabende lægemidler, under udleveringen på apoteket af de pågældende lægemidler videresolgte lægemidlerne via en mobiltelefon.

Det fremgår ikke af sagen, om de pågældende lægemidler var ordineret af personens sædvanlige læge eller en fremmed læge. Det fremgår heller ikke, om der havde været forsøgt indhentet eller forelå et samtykke fra personen til enten videregivelse af oplysninger om ordinationen til personens sædvanlige læge eller til indhentelse af oplysninger fra apoteket.

Jeg betragter denne situation som usædvanlig, og den giver mig derfor ikke anledning til at foretage yderligere, da det i øvrigt er Sundhedsministeriets indtryk – blandt andet ved henvendelser fra en række patienter, der ikke mere kan få ordineret afhængighedsskabende medicin – at lægerne generelt har strammet op på ordinationen af disse lægemidler.

I øvrigt bemærkes, at videresalg af et lægemiddel er en kriminel handling, som det påhviler politiet at efterforske og anklagemyndigheden at strafforfølge.

Spm. nr. S 3083

Til sundhedsministeren (18/7 96) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvordan mener ministeren, at politiet skal agere ved en eventuel anmeldelse om ulovligt videresalg af receptpligtig medicin, når en apoteker, der anmelder forholdet, hverken må oplyse politiet om identitet eller om, hvilken medicin der videresælges?«

Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 2853 skriver ministeren, at en apoteker, der på apoteket overværer, at en kunde videresælger medicin, har mulighed for at tilkalde politiet. Samtidig skriver ministeren, at apotekeren hverken kan oplyse politiet om kundens identitet eller om medicinens art.

Svar (24/7 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hvis en kunde sælger receptpligtig medicin fra apotekets lokaler, kan apotekeren – på samme måde som alle andre, der overværer en forbrydelse – meddele politiet, at der foregår en kriminel handling i apoteket. Ved anmeldelse af et sådant ulovligt forhold optræder apotekeren som vidne.

Jeg går ud fra, at politiet ikke sjældent modtager oplysninger fra vidner, som ikke kender lovovertræderens identitet.

Politiet kan derfor reagere, som politiet gør i enhver anden situation, hvor et vidne anmelder, at han overværer eller har overværet en kriminel handling. Politiet kan herunder anmode vidnet om at beskrive eller udpege den person, vidnet mener har begået lovovertrædelsen.

Ulovlig handel med lægemidler afværges bedst ved at sikre, at lægerne kun ordinerer medicin til personer, der har et reelt behov herfor. Med henblik på at sikre dette har Sundhedsstyrelsen i skrivelse af 6. marts 1996 til landets læger og apotekere fastsat retningslinjer for lægernes ordination af afhængighedsskabende lægemidler. Det fremgår blandt andet heraf, at lægen kun undtagelsesvis bør ordinere afhængighedsskabende lægemidler til andre end lægens sædvanlige patienter, og at lægen i sådanne situationer bør sikre sig patientens samtykke, således at patientens sædvanlige læge kan underrettes om ordinationen.

En lempelse af apotekernes tavshedspligt vil næppe medvirke til afdækning af ulovligt medicinsalg i større omfang, idet patienter, der vil bryde reglerne, vil indløse recepterne på forskellige apoteker. Derimod vil en lempelse af apotekernes tavshedspligt kunne føre til, at patienter, der reelt har behov for afhængighedsskabende lægemidler, vil føle sig sat under mistanke. Der vil i mange tilfælde være tale om patienter med psykiske problemer, hvorfor en sådan mistænkeliggørelse vil være særlig belastende.